

Gurutz Sarasola «Lotsati»

POEMAK

Fitxategi hau “liburu-e” bildumako alea da,
liburu elektronikoen irakurgailurako prestatua.

Liburu gehiago eskuratzeko:

<http://armiarma.com/liburu-e>

Bertsio elektroniko honen jatorria: *Gurutz Sarasola*
"Lotsati" - poemak (1935-1936)

<http://klasikoak.armiarma.com>

Egileari buruzko informazioa:

<http://zubitegia.armiarma.com/?i=657>

ENE EUSKARIA!

O, Euskaria, Euskaria!

Atzo zoriontsua ziñan Euskaria!

Gaur leizean zakusdan Euskaria!

Noruntz ank'auk darabilzkiket,

ta nun orain ikus ditzaket,

nun, illundu ziran garaiak,

nun, joan zaizkigun oiturak?

Nun Aitor-aztarnak billatuz

ene begiak doazteke gozatuz?

Gau beltzean begia ernaituz,

noruntz noake arkituz

ezer etzeran baratzean

toki baxterren batean

lore igartu artean

izan zeran guztia?

Noruntz doazte, noruntz abesti aiek,

noruntz biguintzen gogoaren gogorra

zabalduz ospea oitura garbi aiek?

Noruntz urratzen doazte

ustelkeriaren laño beltza?

Gure izaerak lo datza

eta arrotasunean bildurik kanpotik datorkizu
loikeriaren gar eta sua.

Zenbat Euskaria supritu bear dezun!

Zenbat oitura zitalek loitzen zaitun!

Zenbat atzerritasun salkindar lagaz

Zenbat euskerari epelkeri ta isekagaz

Zure gogoia dagon itun!!

O! Betiko Jainkoa!

Euskaria irazan ziñun Jainkoa!!

Noiz arte tximist ikaragarria deusezteko

loitzen gaitun izaera dezu gordeko?

Noiz auts biurtuetatik piztuko

maitasun-biguin ta baretasunen illargia?

Noiz azkatasunaren eguzkia?

O, zuek, ere maitagarri ederrok

aditu zuek ere itz auen ok!

Gure mendiak itun dagoz

entzun egiñik zuen abots.

Ega biguinez joan ziñaten atzerriruntz

zoriontasuna utzirik emen uts,

eta orain atsegiñean noski zabilzate

bañan euskoak emen negar dagite.

Atozte, bai, atozte, maitagarri ederrok,

lenengo laño txuri-gorriskari elduz

atozte, bai, atozte, maitagarri ederrok,
Ortzea ega zorunez astinduz,
Abesti ainitzez ase dezagun egarri.
Lañozko soinekoz ekarri
gure mendian zan lorerik ederrena,
AZKATASUNA izenez zuna,
Euskariaren aberastasun aberatsena.
O azkatasuna! azkatazuna!
Noiz ZUAITZ DONEAREN kerizpean
agintzen zaitugu arkituko?
Zabalduz ospea ludian
Noiz Euskaria degu ikusiko?
Noiz, Noiz?...

Dagigun negar bitartean
negar, negar bai ixilpean,
etsayak ez poztutzean.
Abestu dezagun mendi erpiñetan,
indartuz itxaropena biotzetan.
Gure malkoak urtatzera joan bitez
ZUAITZ DONEA ez dedin il legorrez.
Piztu gure begiak dagigun.
Mendiruntz anka-besoak erabilli ditzagun,
etsayak aurkitu ez gaitzan aul iñun.

Aberriari odola opa dezayogun
Illobi aintzagarri bat eman dizagun.

El Día, 1935-VII-12

«O, zuek, ere maitagarri ederrok»
ez ote «O, zuek, ene maitagarri
ederrok»?

NIK ETZAITUT GEROZTIK BEGIZ JO

Nik etzaitut geroztik begiz jo...

Zure biotzean nengin lo...

Urolde ertzean arkitu zindudanean.

Orain ainitz poztuz zatozkit...

Oroimenez besoetan zabilkit,

Zabilkit nundik eziñ agertuz

maitasuna.

Ta gero urrundurik dakust agertuz

esku zoruna...

Zakust, eta zein eder den,

zein eder den

ene malkotan igari dabillen

aurpegi zoruna!

O begiz! eta, O biotzez!

Baso itzaltsuan lorez

Arkitu zindudana

O zu, eguzkiaren alaba!

Irauli dira enegan

Edertasun izpiak barnean,

eta ene gorputz gorpuzkiak
ene gogo gogokiak
zorabiatuz biurtu dira
maitasun-suaren elikatura.
Atozkit! atozkit gura dezunean!
Nagokizu arkitu zindudanpean!

El Día, 1935-VII-28

ARANTZAZU'KO AMA BIRJIÑARI

O! Arantzazu'n zutiñik zagozan Birjiña
Gerturik datorkizunari emateko zoruna.
Zureganatuz natorkizu apalki eskatzera
Aberi au gaizkatu zazun antziñera.
Dakuskezu Aitzgorritik zorrotzuz begia
Zein menperatua datzan Ama Euskaria
Bere eskuak loturik dagoz, loturik.
Ez dabilkike ez arririk ez makillarik
Eta ezin, ezin aurka egin dezake
Datozkioarik aneika suge.
Dakuskezu su garraren mingainez
lurtzirik soinekoa nola doan errez,
Errez soinekoa eta gorputza berriz miñez,
Miñez daukalarik askan ura aparrez.
Urrundurik begiak damazkizularik,
Damazkizularik eta dakuskezularik,
Kantauri-itxasoak orroaka dabilki
Euskaria deritzan itxas-ontzi...
An dijoa Azkatasuna sendo eta gazte
A! baleuzka esku indartsuak azke.

Nola endaitzari eldurik,
Ekaitzaren miñak zapaldurik,
Kaira dijoaken azker eta zutiñik...
Bañan eskuak dagoz loturik
Ta begiak ez dakuste eriotza baizik...
Ez dakuste eriotza baizik
Orruz inguratuz datorkiolarik.
O! Ama Birjiñ zoragarria
Dakusgu eriotzaruntz aberria?
Iltzera al doa ama Euskaria?
O! errukituz zoazkio,
Zoazkio igorritz aingerua,
Lokarritik askatuz eskua
Ekaitzetik izan dedin gaizkatua.
Egizu gure aberria laister azkatua,
Egizu loikeritik garbitua,
Laister izan dedin zoriontsua.
Egizu, egizu, Ama Birjiña.
Damayozu Euskadi'ri zoriona.

1935-IX-27

LIGUR

Egun argietan,
Goiz edo arratsetan,
Dabil dabil Ligur mendi gallurretan.
Gau beltzetan,
Laño edo illargipetan,
dabil, baserriz baserrietan,
Maite minduaren konsolatzetan.
Ikusten dularik orain bat negarretan
Begira zer dasayon itz biguinetan:

Illargi errainuz ikututzen nazun maitagarri,
noruntz begiak daramazkizu eztigarri?
Noruntz dixurzkizu edertasun izpi oiek
itun zakusdan neskatx lirain orrek?
Zeñi leyotik malkoak dixurzkiozu
beso biribilak ditezkelarik oztu?
O uso biguina, zoazkit barnera,
gaxotu zaiteke dezularik lagun aize zakarra.
Ez dakuszu ordu dala lotan amestutzeko,
edo gaztain zimelak sutondoan yateko?
O Aitor alaba! Esan zaidazu mindura

konsolatzallea naiz ta senda dezaket negarra.

O Ligur, basoetatik zatozen agure galaia!

O Ligur, maite minduaren konsolatzalle leyala!

Negar dagit negar ain naiz zoritxarra...

gauero ditxarot maitalearen etorrera,

luzatu arren ene begiak urrunera

dakust soillik bakartasun ta illunpena.

Ene alaba! legoiztuz begiak zorundu zaitte,

agurea naiz bañan ba det biotz bat gazte.

Atozkit, jeetxiz leyo ortatik, ene besoagaz

goazen anzitzera mindurazi zizun ankerrezaz.

Dakuszu urrun artan zidarrezko iturria?

Dagokizu asetzeko biotz miñaren egarria...

Aldamenean zuaizpean exeri gaiteske

an dabillen txoriak itz politikak dasazke.

Entzungo dituzu gauza zoragarriak

biotzetik uxatuko dizkitzut miñak.

Atozkit! Illargiak baizik entzungo gaitu,

iturriaren leloak ezik gogaitu.

Au dasa bizar zurizko agureak

dasarzkilarik neskagan maiteki begiak.

Eta an doa jetxiz Ilgurren besoan
neska gaztea illargiaren kiñupean.

El Día, 1935-X-8

BIZITZA TA MAITASUNA

Ene maitea oldoztu zazu orain
Zenbat ikaragarritzko zailtasunez
Alkar maitatuz gaudeken orain.

Jainkoak ludi au egin zuanean
Egin zuan bezela ez egin ere zezaken...
Ta alkar beiñere ez giñan ikusiko.

Beragan gizona sortu zuanean
Beste gauzen bat jarri zezaken...
Ta alkar beiñere ez giñan ikusiko.

Adan ta Eba bizi ziranean
Tximist bat erori bazitzayen,
Ta au gertatu ziteken...

Beiñere ez giñan ikusiko
Ordutik onuntz
Zenbat gizon diran ezkondu!

Ta ez diran ezkondu!
Zenbat ume izan dituzten!
Ta zenbat izan ez dituzten!...
Gu biok berriz ene maitea
Alkar irikiz ginjoazen bizitzaren atea!

Ordutik onuntz,
Zenbat gizon bizian,
Zenbat berriz hil zorian,
Zenbat osasunean,
Zenbat berriz eritasunean...
Gu biok berriz ene maitea
Alkar irikiz ginjoazen bizitzaren atea!

Ordutik onuntz
Zenbat ende suntsituak,
Zenbat erri urpetuak,
Zenbat sendi erailduak,
Zenbat guda zenbat odol,
Zenbat su, errez uri etxe ta ol!...
Gu biok berriz beti ene maitea
Alkar irikiz ginjoazen bizitzaren atea!

Eta ara nun bein ludira
Zeure gorputza agertu zindun...
Eta nik ene biotza
Zeuri agertzeko maitasun!

Eta orain, nere Gaurminia,
Galdetzen dizut bildurtzen etzeran
Jakitean (ta au da egizko egia)
Zein txiripaz ludi ontara etorri geran!

Txiripaz etorri gera mundura,
Eta jayo giñanetik eriotzaruntz goaz berriz
Berriz suntsitzera argietatik illunpenera.
Eta bitarte ontan ere zenbat neke,
Zenbat naigabe, zenbat eritasun ere,
Zenbat arrisku eriotzean erortzeko
Ta sekulan beiñere ez jaikitzeko!
Jainkoaren indarrez edo naimenez baizik,
Ziñistu zaidazu, arkitzen gerade bizik,
Ta natorkizu maitasuna eskeñirik.
¿Eta orain bildurgarrizko ezetza
Ene maitasunaren uka siñesgaitza
Nere belarriak betirako zoratzerara
Al doazte orain entzutera?

¿Zeure naimenaren ezetz aul bategaz
Deuseztera al goaz
Etorkizunaren aurka
Irabazi gendun burruka?
Dasazu ikaragarritzko «ez» itza!
Ta zailtasun oiek irixteko bizi-tza
Alper alperrak izan dira...
Eta nere gogo berbera
Eriotzak daramake beste ludira!

El Día, 1935-XI-2

ETA PAPERA ATERA BEAR DEZU

Ezkondu bear dezula ta
papera atera bear dezu
lkasi bear dezula ta
papera atera bear dezu,
papera atera bear dezu
ta papera atera bear dezu.

Au il dala

ta ura jaio dala ta
papera atera bear dezu.

Au egin bear dezula ta
ura egin bear dezula ta
papera atera bear dezu
ta papera atera bear dezu.

Zera... garbitzeko ere
papera atera bear dezu!!!

El Día, 1935-XI-8

MURUMENDI'KO DAMEA

Mamontxiki'ri.

Sasiak zapalduz
Mendiruntz ninjoalarik,
Errekak jauzkatuz,
Muñoak irabazirik,
Erori nintzan beiñ
Murumendi'ñ gaxorik.
Zeudela nere begiak zoraturik,
Zeru mendi,
Mendi zelai ikusirik,
Aditu nun soñu bat:
Zidarrezko soinekoz jantzirik
Ta urrezko ulediz
Ta arinki anakak erabilliz
Nereganatuz zetorkidalarik.
Etzanda luzerik
Nengoelarik
Indarge ta gaxorik
Maiteki esku leunetan
Artu nindun

ta egaka leizera
Eraman nindun.
Leize arren edertasuna!!
Eta arren edertasuna!!
Iñun ikusi ez det izan,
Ez egiz, ez ametsez,
Ez munduan,
Ez inpernuan,
Ez jauregian,
Eguzkikoa bera baizikan!!
Ain eder zan!!
Ain eder zan!!
Zeruan nengoelarik edo egiz edo ametsez
Ta bere esku leunaren biguintasunez
lurtzirik eztiki nere uledia
Loak neraman illunduz begia.

* * *

Esnatu nintzanean
Oyu egin nuan
Oyu egin nuan
¿Nun zaude ene Damea?
Bañan iñork erantzun etzidan...

Iñork erantzun etzidan...
ta tristerik ninjoan,
Tristerik etxeruntz ninjoan,
Tristerik... tristerik...
Makilla eskuan.

* * *

Murumendi'ko Damea,
Bai! Murumendiko Damea,
Zein gustora,
Zein gustora,
Zurekin ezkonduko nintzaken...
Zurekin,
Murumendi'ko damea!!

Ta zein ederki!
Ta zein ederki!
Leizean biziko nintzaken,
Zurekin,
Murumendi'ko Damea!!

Zein poliki berriz!
Zein poliki berriz!

Egaka ibilliko nintzaken,
Zeru goyan ibilliko nintzaken,
Zurekin,
Murumendi'ko Damea!!

OARRA:

-Murumendi'ra joaten bazerate, ta onak bazerate, azkeneko iru bertso saill oiek abots indartsuz esan ta Murumendi'ko Damea azalduko zaizute. Ez ikaratu, oso neska ona ta ederra da ta. Gaiztoak bazerate, ordea, etzaizute azalduko.

El Día, 1935-XI-13

JETXI SABIÑ LURRERA

Zeru goi ortatik
Jetxi Sabiñ lurrera,
Zure bearra degu ta
Jetxi Sabiñ lurrera,
Ez gaitezen jun...
Ez gaitezen jun leizera.

Eguzki orren atzetik
Zeu, Sabiñ, zaude begira.
Begira... nigarrez begitik
Edo poza dariozula biotzetik.
Poza dariozula biotzetik?
¿Azkatasuna datorkigu zerutik?
¿Eguzki orren argia
Bihurtzen ai al zera
Azkatasun eguzkia?

Ai...! Sabiñ! Sabiñ!
Ai! Berriz sortuko baziñake...
Sortuko bazinake berriz!
Aberriari ondo etorriko litzayoke

Sortuko baziñake berriz.

El Día, 1935-XI-24

MAITASUNA ETA ERIOTZA

Orain ederki gaudeke maitatuz,
Ederki bai ederki laztanduz,
Ederki bai ederki maitatuz.
Ene! Eukiko bazinduket betirako
Nere aurrean ene maitea sekulako
Ene maitea sekulako...
Ene maitea sekulako!

Gure urteak ordea ba'dijoazte
Gure eriotzak ere ba datozte...
Ba'dijoazte gure urteak
ta ba'datozte gure eriotzak.
Ba'dijoazte ta ba'datozte
Bai! ba'dijoazte ta ba'datozte.

Gu biotakon bat iltzen geranean
Illik nere aurrean ikusiko zaitudanean
Nere mingañaak mintzatuko dizunean
Ta zuk erantzungo ez nazunean,
¿Noiz entzungo det, ene maitea,
Noiz zure erantzuna, ene maitea?

Beiñere ez, ene maitea!

Beiñere ez, ene maitea!

Baliteke gure gorpuak illobian

Arkitzera bata beste ondoan,

Orain mintzatu dezakegu

Zorionean arkitzen gera gu.

Ordun, mingaño mututurik

Egongo gera betirako ixilik...

Betirako xilik

Biok alkarren ondoan gaudelarik...

Betirako ixillik

Biok alkarren ondoan gaudelarik.

Neure gorputzaren aragi ustela

gerta daiteke zuaitzaren elikatura

Zeurearena ere bai

Beste batentzat jangai.

Zuaitz oiek biak

Emango dituzte igaliak

Igali oiek berriz

Odol biurtuko dira noski

Gizon bietan segurki.

Gizon bi oiek asarretuz, baliteke
Bata bestearen odolak alkartu daitezke
Ta bi odol tanta aiek
Ta bi odol tanta aiek
Geureak izango dira...
Ta asarrean laztanduko dira
Asarrean, ene maitea!
Asarrean, ene maitea!

Gure ezurak lurpean daudelarik
Aragi gaberik,
Ludi au puskatuko balitz,
Zatitu puzketan ainitz,
Ta puska bat illargiratu
Ta besteak berriz galdu...
(Eziñezkoa izanagaitik,
Eziñezkoa izanagaitik)
Ala ere biok berriz alkartu
Puska ortan gerala Illargiratu
Zure belaun ezurak nere aurka
Ta eusten dudan bezela orain gerritik
Alkartu berriz gure bion gorputza
Alkar joz daudelarik bizkar ezurretik

¿Usten al dezu mintzatuko giñukela?
¿Usten al dezu maitatuko giñakela?
Ez ene maitea! ez ene maitea!
Eriotzak kenduko digu betirako elea!
Ta alkar ikusteko mendea
Beti betirako, ene maitea!
Beti betirako, ene maitea!
Oldozten det, oldozten det au maiz
Ta erotu bearrean jartzen naiz!

El Día, 1935-XII-4

El Día-n: «Maitasuna eta Erriotza»

ILLARGIAGAZ MAITEAREKIN IZKETAN

Orain nagola begira oyatik,
Doaztela urrutira begiak leyotik,
Illargia dagola zintzilika zerutik...
Zu, ene maitea, oroimenera zatozkit.
Eta zakust etzanda luzerik,
Oi garbian garbi-garbirik,
Zakust urruti urrutitik
Irudimenaren biotz eta begitik.

Jauzka bategaz oitik leyoratzen naiz
Ta zerura begira jartzen naiz.
Jaiki zaite zu ere,
Jaiki zaite, bai,
jaiki zaite leyora.
Begira zazu zerura
Ta an dagon illargira.
Urruti gaude gu
Bañan illargiagaz,
Urrezko ixpilluagaz
Bertaratu gaitezke...

Mintzatu dezakegu
Ta ikusi gaitezke.

Ara nun orain leyoan
Zein ederki zakusdan...
Ta zein eder zeran!
Ta zein garbiki entzuten dizudan!
Itz, itz egin, ene maitea,
Itz egin aspertu arte,
Gaur degu gau luzea
Ta itz egin argitu arte.

¿Bañan ze ezgul, ene maitea,
Etorri zaizu lapurtzera elea?
¿eztulka zaude
Eztulka zaude, ene maitea?

Zoaz, zoaz gelaren barnera,
Zoaz oyaren epelera
Lo sakon bat egitera...
Ni ere banoa lotara...
Eta Jainkoak gabon dizula.

El Día, 1935-XII-8

ERREBEROA

Patxi aulkian exerita
Errapetik marmitara
Esnea jexten ai da.
Andik urrutixegora
Aua zabalik begira
Gizon kaiku bat dauka.
Patxi'k bukatu du lana;
Marmitea bete da dana
Ta eskeintzera dijoa
Txurrut eder bana.
-Gizona! Gizona!
Dasa gizon kaikuak,
Mikrobiok euki ditzake
Ta gaxotu gaitezke!
-Ze mikorbio ta zer nik-or-iru!
Katillua betetzen du
Ori esanda gero,
Errebero edateko bero...
Ta kaikua arrituta daukala,

Dingili dangala,
Esne apartsua sabelera
Doa eztarritik bera.

El Día, 1935-XII-11

NERE MAITEARI

Kantatzen dedanean
Itun itunki,
Zu zatozkit igari
Malkoaren gaiñean.
Zure izena esaten dedanean,
Nere mingaña
Otzikaratzen da
An illunaren barnean.
Oldozten dedanean,
Beti zabilkit
Buruaren barnean,
Amesten dedanean,
Beti zakust
Nere irudimenean.
Maitatzen dedanean,
Zu bakar bakarrik
Zu bakar bakarrik zaude
Neure bihotzaren barnean.

El Día, 1935-XII-12

«An illunaren barnean» ez ote «Au
(Ao) illunaren barnean»?

ETA ZU NERE ALDAMENEAN

Baldin banaiz
Pasatzen norbaitekin
Zure etxearen aurretik,
Diximuloekin,
Diximuloekin,
Biotzak jiratzen dizkit,
Jartzen dizkit
Begiak zure baserriarekin.

Baldin banaiz
Pasatzen bakarrik
Zure etxearen aurretik,
Begira jartzen naiz begitik
Zure baserrira, zoraturik,
Eta egon nai nuke nai,
Egon nai nuke bai
Ango leyo zabalean...
Ta zu nere aldamenean
Egon nai nuke nai,
Egon nai nuke bai
Ango ate zabalean...

Ta zu nere aldamenean.
Egon nai nuke nai,
Egon nai nuke bai
Ango sukalde ederrean...
Eta zu nere aldamenean.

El Día, 1935-XII-13

MAIZTERRAREN NEGARRA

Baserriaren barnean
maizterra dabil ixilpean
Malkoak eziñ ixkutatzuz
Malkoak eziñ ixkutatzuz
Ta lurrera ta begira
Ta begira ta lurrera.

Emaztea dijoa aruntz
Gero dator onuntz
Eta dabill aruntzaka
Ta onuntzaka
ta lurrera ta begira
Ta begira ta lurrera.

maizterra irtetzen da etxetik
Tristerik tristerik
Ta aurreratzen dijoalarik
Bere sendiaren aurretik
Negar dagila begitik
Au dasa biotz biotzetik:

Atoz atoz neure emaztea
Atoz atoz neure alabea
Zeuek ere neure semetxoak
Denok seika aitaren atzetik
Atozte amaren gonari eldurik
Ezaitezte egon tristerik
Zeuen aitak sasoia badu
Ta goseak ilko ez gaitu.
Zapuztu badigu kabia
Nik billatuko det berria
Nik billatuko det berria
Ta len baño obia.

Orain besoa altxatzen du
Baserria agurtu nahi du
Bere sendia begira dauka
Ta au dasa
Indartuz abotsa:

Agur baserria
Afur agur baserria
Zeuregan bai
Zeuregan emaztearekin
Egin nuen neure kabia.

Or azitzen ninjoan
Jainkoaren legean
Neure sendia
Orain zitalkeri batek
Kentzen dit guztia
Zapuzten dit kabia
Kentzen dit baserria
Agur baserria bai
Agur baserria
Zu maite zaitut
Bañan ez zeure nagusia.

El Pueblo Vasco, 1935-XII-17

AI, ETORRIKO BALITZ, ETORRIKO BALITZ!

Mendian nabil
Bakar bakarrik
Eta triste tristerik.
Iñun entzuten ez det
Ixtilurik
Ez garraxirik
Eta deskansaturik
Edertasun asko gozaturik
Nere sentsuak doazte bizkortuz,
Ankak berriz gogortuz,
Ta besoak indartuz.
Bañan biotzaren naigabea
Bere bakartasun ta utsunea!

Ai! orain etorriko balitz
Gipuzkoa'ko erri batean
Eta nik ezagutzen dedan
Baserri txuri-gorrixka artan
Bizi dan neska ederra.
Ai! etorriko balitz, etorriko balitz,

Zenbat egingo giñuken itz!
Trunko eder ontan
Etxerieraziko nuke
Ni berriz bere aldamenean
Entzuten egongo nitzayoke,
Ezin aspertuz,
Gustora, gustora,
Begira ebre abora,
Bere begi urdiñera,
Bere arpegi zurira...
Eta iurtziz leunki
Eskuakin zorunki
Ta maiteki maiteki
Bere urrezko uledia
Ta arrosazko aurpegia.
Ai! etorriko balitz, etorriko balitz,
Zenbat egingo giñuken itz!

El Día, 1935-XII-18

ORAIN EZKONDU ZERA

Oraine zkondu zera,
Ta betirako aldendu gera.
Zeure gorputzaren ederra
Beste batentzat da...
Zeure ezpañaren muxua
Beste batentzat da...
Zeran eta ziñana
Eta izango zerana,
Den dena,
Guzti guztia
Beste batentzat!
¿Eta neuretzat?
Neuretzat begiaren negarra
Ta biotzaren tristura legorra.

El Día, 1935-XII-19

GEZURRA DIRUDI

Zein dan tristea
Utsune au ikustea:
Euskaldun emakumeak
Erdaldunakin uztarturik...
Eusko erriak
Erdaldunez josirik...
Euskera, erreka bazterrean
Bakar-bakarrik,
Arnasa artu eziñik,
Ia illik,
Sendagille gaberik!
Eta ala ere,
Eta ala ere
Euzkadi guztia
Abertzalez josirik
Abertzalez josirik!!
Gezurra dirudi
Gezurra dirudi!
Epelkeria nai dunak ikasi
Euzkadi'ra etorri bedi.

Poema honek ez dakar sinadurarik
El Día-n.

¿NOIZ EZKONDU BEAR DAN?

Noiz ezkondu bear dan?
Ezkondu zaitez al dezunean.

Ezkondu azitez gaztetan
Ta ez mutil-zarretan.

Ezkondu zaitez gaztean,
Gorputza ezea dezunean
Gure asabaren oituretan...

Ta ez mutil-zarretan
Gorputza igarra dezunean
Oraingo oitura berri auetan...

Ezkontzen bazera mutil-zarretan
Seme ederrik ez dezu izango iñoletan.

El Día, 1935-XII-21

MAITATUKO ZAITUT AMETSETAN

Eziñ bazaitut maitatu benetan
Maitatuko zaitut ametsetan,
Begiak itxi eta
Egongo naiz zurekin izketan.
Egongo baziñake bezela
Nerekin zeruetan.

El Día, 1936-I-22

ANKEA EBAKIKO NUKE

Esango balidateke
«Ernio'ko puntara
Jungo baziñake
maitea an ikusiko zenduke».
Aparia utziko nuke,
Gauetz irtengo nintzake,
Elurra egon arren
Gustora jungo nintzake
Maitea an ikusterik
Izango banuke.

Gaxo egongo banintzake,
Oitik jeikiko nintzake...
Lapurrak bidean
Ezpata gerrian
Daudela jakingo banuke,
Ala ere gustora,
Gustora jungo nintzake...
Gustora, maitearen itza
Entzuterik izango banuke.

Basamortuan
Arkituko baziñake,
Gosez ill bearrean,
Janik gabe,
Ta ni zure aldamenean
Egongo banintzake...
Aizkorea artuko nuke,
Ankea ebakiko nuke...
Eta jana emango nizuke.
Orrela biziko baziñake
Asko poztuko nintzake!

El Día, 1936-I-24